

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Idy Hanzelovej, v právnej veci navrhovateľa: **V. R.**, štátneho príslušníka Moldavska, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, Pivonková 6, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu ČAS: MU-768-29/PO-Ž-2008 zo dňa 19. decembra 2008, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 4 Saz 1/2009-30 zo dňa 13. mája 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 4 Saz 1/2009-30 zo dňa 13. mája 2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu uvedené v záhlaví tohto rozsudku. Týmto rozhodnutím odporca podľa § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o azyle“) zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu na území Slovenskej republiky ako zjavne neopodstatnenú. Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené zákonom o azyle stanovené podmienky pre udelenie azylu. V prípade navrhovateľa

nebola preukázaná opodstatnenosť obáv z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, tak ako to vyplýva zo Ženevského dohovoru z roku 1951 o právnom postavení utečencov a zo zákona o azyle. Navrhovateľ krajinu pôvodu opustil z dôvodu, že chcel existenčne zabezpečiť svoju rodinu. Krajský súd dospel k záveru, že odporca dostatočne zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie je v súlade so zákonom. Účastníkom náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. nepriznal.

Centrum právnej pomoci ako zástupca navrhovateľa podalo proti rozsudku krajského súdu odvolanie a žiadalo napadnutý rozsudok zmeniť tak, že sa rozhodnutie odporcu zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod bola namietaná skutočnosť, že navrhovateľ po návrate do krajiny pôvodu bude mať vážne existenčné problémy a nebude schopný s ohľadom na ekonomickú situáciu v Moldavsku zabezpečiť uspokojenie svojich základných životných potrieb ako aj životných potrieb svojej rodiny. Napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko v prípade navrhovateľa boli dané humanitné dôvody na udelenie azylu.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že v odvolaní uvádzané nepriaznivé ekonomické pomery navrhovateľa nie je možné vyhodnotiť ako dôvody humanitné, ktoré by odôvodňovali zmenu jeho rozhodnutia o neudelení azylu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 06.08.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Zo spisu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Navrhovateľ počas vstupného pohovoru uviedol, že v krajine pôvodu nebol členom ani sympatizantom žiadnej politickej strany, alebo organizácie. Odišiel z dôvodu zlých ekonomických podmienok a jeho cieľom bolo dostať sa do Talianska, kde si chcel nájsť prácu a zarobiť si dostatok finančných prostriedkov na živobytie pre seba a rodinu. Okrem nepriaznivej ekonomickej situácie nemal on ani jeho rodina žiadne problémy a ani nebol nikým fyzicky napadnutý alebo perzekuovaný. Iné

dôvody svojej žiadosti neuviedol. Prvýkrát požiadal o udelenie azylu na území SR pred pracovníkmi Odboru hraničnej a cudzineckej polície Bratislava 26.12.2003 z ekonomických dôvodov a po podaní vyhlásenia bol zaslaný do Záchytného tábora Adamov – Gbely, ktorý svojvoľne a bez udania dôvodu opustil dňa 14.01.2004 a viac sa doň nevrátil, preto bolo konanie zastavené rozhodnutím Migračného úradu zo dňa 14.02.2004, ČAS: MU-8350/PO-Ž/2003. Následne sa vrátil do Moldavska, pracoval v rôznych mestách v blízkosti Moskvy až do roku 2006, kedy z dôvodu nízkeho zárobku v Ruskej federácii sa opäť rozhodol vycestovať do Ríma a počas cesty do Talianska bol dňa 21.12.2006 zadržaný slovenskou políciou. Rozhodnutím zo dňa 21.12.2006, č.p. PPZ-P-63/HCP-OHKPE/2006 bol administratívne vyhostený z územia Slovenskej republiky a bol mu zakázaný vstup do 20.12.2009. Toho istého dňa bol vyhostený na Ukrajinu a po návrate do krajiny pôvodu sa zamestnal ako šofér na výrobu nábytku v Kagule. Keďže zarobené peniaze mu nepostačovali na užitie seba a rodiny, požičal si od známeho 5000 eur, aby mohol začať podnikáť s potravinami v rodnej dedine, ale dlh sa mu nepodarilo v plnej výške uhradiť, preto v októbri 2008 sa opäť rozhodol vycestovať cez Slovensko do Talianska, kde si chcel zarobiť peniaze. Dňa 25.10.2008 bol zadržaný mobilnou zásahovou jednotkou Policajného zboru Sobrance a vzatý do väzby do ÚVV a ÚVTOS Košice za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, kde sa v čase rozhodovania nachádzal.

Navrhovateľ bol dňa 10.02.2009 repatriovaný z Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach do Moldavska.

Jedinou novou skutočnosťou, ktorú navrhovateľ uviedol v opravnom prostriedku na podporu svojej žiadosti o udelenie azylu sú humanitné dôvody podľa § 9 zákona o azyle.

Najvyšší súd SR sa plne stotožnil so závermi krajského súdu, že navrhovateľom uvádzané dôvody pre udelenie azylu nemožno zaradiť pod žiaden zákonný dôvod pre udelenie azylu podľa § 8, § 10, § 13a a § 13b zákona o azyle.

Odvolačný súd zhodne so záverom krajského súdu dospel k záveru, že rozhodnutie udeliť, či neudeliť azyl z humanitných dôvodov podľa § 9 zákona o azyle je vecou správneho uváženia správneho orgánu – odporcu, a na udelenie azylu z humanitných dôvodov nie je právny nárok.

Z horeuvedených dôvodov preto možno konštatovať, že postup odporcu bol v súlade so zákonom a krajský súd nepochybil, ak rozhodnutie odporcu potvrdil. Odvolací súd sa s právnym záverom uvedeným v rozsudku krajského súdu stotožnil, námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní považoval za právne nedôvodné. Preto

postupujúc podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., keď navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 6. augusta 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r .
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová